

Dániel könyve – Hetvenhatodik szám

A próféciák felnyitása: a világosság elutasítása 1856-ban és annak következményei

Jeff Pippenger

2024-02-09

1856-ban felnyitott a „hét idő” világossága, és 1863-ra ezt a világosságot elvetették. A Júdából való próféta elvitte a világosságot a gonosz Jeroboám királyhoz, és Jeroboám elvetette a világosságot. Ézsaiás ugyanezt a világosságot vitte a gonosz Áház királyhoz, és ő is elvetette azt. A Siloáh tava köréhez tartozó világosság visszautasításáért mind Jeroboám királyságát (az északit), mind Áház királyságát (a délit) észak felől jövő király hurcolta fogságba, rendre Kr. e. 723-ban és Kr. e. 677-ben.

Mózes Áron lázadásában; Ézsaiás Aházzal, és Jeremiás más királyokkal együtt a millerita történelem hűségeseit képviselték, akik mindannyian a világosság hírnökeit képviselték az utolsó napok lázadásában. Az 1863-as „első” utolsó napi válságot, valamint a Jelenések könyve tizenegyedik fejezetének „nagy földrengéséhez” kapcsolódó „utolsó” utolsó napi válságot (az elközelgő vasárnaptörvényt) mind e prófétai vonalak ábrázolják. A Júdából való próféta azt a prófétát jelképezi, aki elhajlott felelősségétől, és végül ugyanabba a sírba kerül, mint a hitehagyott protestantizmus. Halála és temetése annak volt a következménye, hogy úgy döntött, a bételi hazug próféta eledeléből eszik és italából iszik.

A vasárnapi törvény idején a pápaság (Asszíria királya) általi legyőzetés ítélete, amelyet Jeroboám és Aház északi és déli királyságának szétszórátása előképezett, összhangban áll a júdeai próféta sorsával, mert ő egy „oroszlán” és egy „szamár” között halt meg. Az „oroszlán” Babilon jelképe, amely az utolsó napokban a pápaság.

És lőn, hogy miután kenyeret evett és ivott, felnyergelte számára a szamarat, tudniillik a próféta számára, akit visszahozott. És amikor elment, egy oroszlán találta őt az úton, és megölte; holtteste pedig ott hevert az úton, és a szamár mellette állt, az oroszlán is ott állt a holttest mellett. És íme, arra menő emberek látták, hogy a holttest ott hever az úton, és az oroszlán a holttest mellett áll; bementek tehát, és hírül adták azt abban a városban, ahol az öreg próféta lakott. Amikor pedig a próféta, aki visszahozta őt az útról, ezt meghallotta, így szólt: Az az Isten embere, aki engedetlen volt az Úr szava iránt; azért adta őt az Úr az oroszlánnak, amely széttépte és megölte őt, az Úr beszéde szerint, amelyet szólt neki. És szólt a fiainak, mondván: Nyergeljétek fel nekem a szamarat. És azok felnyergelték. Akkor elment, és megtalálta a holttestét, amint ott hevert az úton, a szamarat és az oroszlánt pedig a holttest mellett állni; az oroszlán nem ette meg a holttestet, és a szamarat sem tépte szét. És a próféta felemelte az Isten emberének holttestét, a szamárra tette, és visszahozta; az öreg próféta pedig bement a városba, hogy megsirassa és eltemesse őt. És a holttestét a maga sírjába helyezte; és siratták őt, mondván: Jaj, én testvérem! És lőn, hogy miután eltemette őt, így szólt a fiainak: Ha majd meghalok, abba a sírba temessetek engem, amelyben az Isten embere el van temetve;

csontjaimat az ő csontjai mellé helyezték: Mert bizonyosan beteljesedik az a szózat, amelyet az Úr szava által kiáltott a bételi oltár ellen, és a samáriai városokban levő magaslatok minden háza ellen. 1Királyok 13:11–32.

A júdeai próféta két jelképes alak között halt meg. Az oroszlán Babilon jelképe, és a végidők modern Babilonja az északi király, aki segítség nélkül jut a végére Dániel könyve tizenegyedik fejezetének negyvenötödik versében. Hatalmának jele a napimádás, amely a negyedik utálatosság, és ahol a laodíceai adventizmus negyedik nemzedéke úgy van ábrázolva Ezékiel könyve nyolcadik fejezetében, mint amely a nap felé borul le. Miller álmában megmutattatott neki, hogy nemcsak az ékszerek szóródtak szét és lettek betakarva, hanem maga a ládika is, amely a Bibliát jelképezte, szintén szétépett.

Az adventizmus harmadik nemzedékében az úgynevezett modern bibliafordítások használatának bevezetését az adventizmus vezetősége mozdította elő. Ezek az úgynevezett modern fordítások a kéziratok egy megrontott csoportjából származtak, amelyet a bűn emberének teológusai és a hitehagyott protestantizmus támogatnak. Miller ékszeresládikája a King James Version volt, amelyet a meg nem rontott kéziratokból fordítottak.

A laodíceai adventizmus negyedik nemzedékére az egyház csatlakozott az Egyházak Világtanácsához, a római egyház és leányai szövetségéhez. Az adventizmus éveken át azzal érvelt alvó nyája megnyugtatóására, hogy az Egyházak Világtanácsában csupán „megfigyelők”; míg nem a gonosz szövetség alapszabályaiból kiderült, hogy a „megfigyelő” státusz teljes szavazati joggal rendelkező tagságot jelent!

A negyedik nemzedékük idején kétszer is aranyéremmel tüntették ki a „bűn emberét”. Az érmek közül legalább az egyiken a Krisztus második eljövételéről vallott katolikus felfogás szerepelt: Jézust úgy ábrázolta, amint visszatérésekor lábát a földre helyezi; továbbá Krisztus mögött katolikus napglória volt látható, valamint a negyedik parancsolat katolikus rövidített formája, amely egyszerűen így szólt: „emlékezzél meg a szombatnapról.” Egy bírósági eljárásban (ami jogi nyilatkozatnak minősül) a Generálkonferencia elnöke olyan vallomást tett, amelyben kijelentette, hogy a Hetednap Adventista Egyház egykor úgy hitte, hogy a pápaság az antikrisztus, de egyháza ezt a hitet már régen „a történelem szemétdombjára” helyezte.

A negyedik utálatosság (nemzedék) az, amikor a jeruzsálemi egyház huszonöt vezetője leborul a nap előtt. A fokozatosan kibontakozó utálatosságok a féltékenység bálványképével kezdődtek, amelyet a bejárathoz állítottak fel, jelezve a kezdetet. A júdeai próféta végül a hitehagyott protestantizmussal együtt kerül sírba, és az oroszlán (Babilon) megöli őt, mert visszatért a hitehagyott protestantizmus módszertanához, és ezért képtelen felismerni, hogy a látomást Róma állítja fel; és ahol nincs a bűn emberének jelképe által felállított látomás, ott végső soron a bűn emberének oldalára jutsz.

„Akik összezavarodnak az Ige megértésében, és nem ismerik fel az antikrisztus jelentését, azok bizonyosan az antikrisztus oldalára állnak.” Kress Collection, 105.

A júdeai prófétát a bételi hazug prófétával együtt temették el, aki őt „testvérének” nevezte, és holtan találták meg két jelkép között. Az „oroszlán” azt jelképezte, hogy nem értette meg az antikrisztust, a „szamár” pedig az iszlám jelképe. A laodiceai adventizmus már a 2001. szeptember 11-ével kapcsolatos hallgatása által is kimutatta, hogy nem ismeri fel, hogy a harmadik jaj iszlámról szóló tárgya az éjféli kiáltás, a késői eső üzenete. A késői eső üzenetének fel nem ismerése: halál! A késői eső 2001. szeptember 11-én kezdődött, amikor alászállt a Jelenések könyve tizenharmadik fejezetének hatalmas angyala, amikor New York város nagy épületei romba dőltek. Az „eső” egy üzenet, és az üzenetet fel kell ismerni ahhoz, hogy valaki részesüljön benne.

„Nem szabad a késői esőre várnunk. Az mindazokra eljön, akik felismerik és magukévá teszik a kegyelem harmatát és záporait, amelyek ránk hullanak. Amikor összegyűjtjük a világosság töredékeit, amikor méltányoljuk Isten bizonyos irgalmait, aki örömét leli abban, hogy bízunk Benne, akkor minden ígéret beteljesedik. [Ézsaiás 61:11 idézve.] Az egész földnek be kell telnie Isten dicsőségével.” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, 7. kötet, 984.

Az „egész föld” tudja, mi történt 2001. szeptember 11-én, ám ahhoz, hogy befogadja azt az üzenetet, amely ott kezdődik, és végül Isten dicsőségével beragyogja az egész földet, az üzenetet fel kell ismerni. A „felismerni” szó jelentése: „visszaemlékezni valamire mint ismertre, vagy visszanyerni annak ismeretét, akár e tudás elismerésével, akár anélkül. Felismerünk egy személyt távolról, amikor visszaemlékezünk arra, hogy láttuk őt korábban, vagy hogy egykor ismertük. Felismerjük arcvonásait vagy hangját.” Webster 1828-as szótára.

Az egyetlen módja annak, hogy egy laodiceai adventista felismerje a késői eső üzenetét, amely 2001. szeptember 11-én érkezett meg, az, ha felismeri, hogy a múltban már látta ugyanennek az isteni hatalomnak a megnyilatkozását. 1840. augusztus 11-én alászállt a Jelenések tizedik fejezetének hatalmas angyala, amikor beteljesedett az iszlám második jajáról szóló prófécia. E történelem tökéletesen megismétlődött, amikor 2001. szeptember 11-én alászállt a Jelenések tizenharmadik fejezetének hatalmas angyala, amikor beteljesedett az iszlám harmadik jajáról szóló prófécia; és a harmadik jaj iszlámjának fel nem ismerése azt jelenti, hogy a vad arab szamár hordozza el az embert a halálba, amelyet a modern Babilon oroszlánja idéz elő.

Efraim részegei, akik nem tudják elolvasni a lepecsételt könyvet, nem képesek felismerni a Millerita történelem ismétlődését, mert e felismerés a késői eső „sort sorra” módszertanán alapul. Az a felfogás, hogy Isten hatalmának megnyilatkozása a Millerita történelemben megismétlődik az utolsó napokban, nem tartható fenn a hitehagyott protestantizmus és a katolicizmus módszertanával.

„Az angyalnak, aki egyesül a harmadik angyal üzenetének hirdetésében, dicsőségével be kell világítania az egész földet. Itt világméretű kiterjedésű és szokatlan erejű munka van megjövendőlvé. Az 1840–44 közötti adventmozgalom Isten hatalmának dicsőséges megnyilatkozása volt; az első angyal üzenete eljutott a világ minden misszióállomására, és egyes országokban a tizenhatodik századi reformáció óta sehol sem tapasztalták azt a vallásos érdeklődést, amely ott megnyilvánult; de mindezt felül fogja múlni a harmadik angyal utolsó figyelmeztetése alatt végbemenő hatalmas mozgalom.” A nagy küzdelem, 611.

A modern Izráel vak vezetői módszertanuknál fogva kénytelenek elutasítani azt az igazságot, hogy az utolsó napokban meg fog ismétlődni Isten hatalmának megnyilatkozása, miként a korábbi időkben is volt.

„Itt látjuk, hogy az egyházat — az Úr szentélyét — érte először Isten haragjának csapása. A vének, azok, akiknek Isten nagy világosságot adott, és akik a nép lelki érdekeinek őreiként álltak, elárulták a rájuk bízott megbízatást. Azt az álláspontot vették fel, hogy nem kell csodákat és Isten hatalmának olyan nyilvánvaló megnyilatkozását várnunk, mint a korábbi napokban. Az idők megváltoztak. Ezek a szavak megerősítik hitetlenségüket, és ezt mondják: Az Úr nem tesz jót, és nem tesz rosszat sem. Túl irgalmas ahhoz, hogy ítélettel látogassa meg népét. Így a „Békesség és biztonság” a kiáltás olyan emberek részéről, akik többé soha nem emelik fel szavukat úgy, mint a trombita, hogy megmutassák Isten népének vétkeiket és Jákób házának bűneit. Ezek a néma ebek, amelyek nem akartak ugatni, azok, akikre a megsértett Isten igazságos bosszúja nehezedik. Férfiak, hajadonok és kisgyermekek mind együtt vesznek el.” Bizonyágtételek, 5. kötet, 211.

A tanulatlan jeruzsálemiek fölött uralkodó tudós férfiak laodíceai vaksága képtelen felismerni a késői esőt, mert nemcsak romlott bibliai módszertant alkalmaznak, hanem hamis okoskodásuk következtetései olyan helyzetbe juttatják őket, hogy tagadni fogják Isten hatalmának bármely jövőbeli megnyilvánulását, miként a régi korokban volt. Malakiás harmadik fejezete azonban azonosítja, hogy amikor a Szövetség Követe megtisztítja Lévi fiait, akkor az áldozat olyan lesz, mint a hajdani napokban.

„A Hű Tanú kijelenti: »Tudom a te cselekedeteidet.« »Térj meg, és az előbbi cselekedeteket cselekedd.« Ez az igazi próba, annak bizonyítéka, hogy Isten Lelke munkálkodik a szívben, hogy betöltsön téged az ő szeretetével. »Elmegyek hozzád hamar, és kimozdítom gyertyatartódat helyéből, ha meg nem térsz.« Az egyház olyan, mint a terméketlen fa, amely a harmatot, az esőt és a napsütést kapva bőséges gyümölcsöt kellett volna hogy teremjen, de amelyen az isteni vizsgálat semmi egyebet nem talál, csak leveleket. Komoly gondolat gyülekezeteink számára! komoly, valóban, minden egyes ember számára! Csodálatos Isten türelme és hosszútűrése; de »ha meg nem térsz«, ez kimerül; a gyülekezetek, intézményeink gyengeségről gyengeségre, hideg formaságból halott állapotba jutnak, miközben ezt mondják: »Gazdag vagyok, és meggazdagodtam, és semmire nincs szükségem.« A Hű Tanú ezt mondja: »És nem tudod, hogy te nyomorult és nyavalyás és szegény és vak és mezítelen vagy.« Vajon valaha is világosan meglátják majd állapotukat?»

„Az egyházakban Isten hatalmának csodálatos megnyilatkozása lesz, de az nem fog hatni azokra, akik nem alázták meg magukat az Úr előtt, és nem nyitották meg szívük ajtaját vallomástétel és bűnbánat által. Annak a hatalomnak a megnyilatkozásában, amely megvilágosítja a földet Isten dicsőségével, ők vakságukban csak olyasmit fognak látni, amit veszedelmesnek gondolnak, valamit, ami felkelti félelmüket, és felkészülnek arra, hogy ellenálljanak neki. Mivel az Úr nem az ő elképzeléseik és várakozásaik szerint munkálkodik, szembefordulnak a munkával. „Miért” — mondják — „ne ismernénk mi Isten Lelkét, amikor oly sok éve vagyunk a műben?” — Mert nem feleltek Isten üzeneteinek intéseire és könyörgéseire, hanem makacsul ezt mondták: „Gazdag vagyok, meggazdagodtam, és semmire

sincs szükségem.” Tehetség, hosszú tapasztalat nem teszi az embert a világosság csatornájává, hacsak nem helyezi magát az Igazság Napjának fényes sugarai alá, és nem kap elhívást, kiválasztást és felkészítést a Szentlélek adománya által. Amikor azok, akik szent dolgokkal foglalkoznak, megalázzák magukat Isten hatalmas keze alatt, az Úr felemeli őket. Megkülönböztető képességgel bíró emberekké teszi őket — olyan emberekké, akik gazdagok az ő Lelkének kegyelmében. Erős, önző jellemvonásaik, makacsságuk a világ Világosságától áradó fényben lesz látható. „Hamar eljövök hozzád, és kimozdítom gyertyatartódát a helyéből, ha meg nem térsz.” Ha teljes szívedből keresed az Urat, megtalálod őt.” Review and Herald, 1890. december 23.

A júdeai próféta halálát egyrészt a modern Babilon „oroszlánja” jelképezi, amely az a prófétai szimbólum, amely megalapozza a prófétai történelemről szóló látomást, másrészt pedig a „szamár” is. Az iszlám első említése az Írásokban akkor történik, amikor Izmaél „vad emberként” mutatják be.

És ő vad ember lesz; keze mindenki ellen, és mindenki keze őellene lesz; és lakozni fog minden testvérének színe előtt. 1Mózes 16:12.

Az első említés szabálya az Írásokban megmutatja, hogy a jelkép minden ismertetőjegye abban foglaltatik, mert Isten Igéje mag, és a mag birtokolja mindazt a „DNS-t”, amely szükséges ahhoz, hogy az egész növény teljesen kifejlődjék. A „vad ember”-nek fordított szó a „vad arabiai szamár” kifejezésére használt szó. Az „szamár” az igazság Írásaiban az iszlám egyik jelképe.

Ezékiel harminchetedik fejezetének üzenete, amely életre kelti a halott csontokat úgy, hogy hatalmas sereggé felállnak, a harmadik jaj iszlámjának üzenete, és ez az üzenet az utolsó napok Éjféli Kiáltásának üzenete. White testvérnő közvetlenül azt tanítja, hogy Krisztus diadalmas bevonulása Jeruzsálembe az Éjféli Kiáltás üzenetét jelképezte.

„Az éjféli kiáltást nem annyira érvelés hordozta, noha az Írás bizonyítéka világos és meggyőző volt. Olyan késztető erő járt vele, amely megindította a lelket. Nem volt semmi kétség, semmi kérdezősködés. Krisztus jeruzsálemi diadalmas bevonulásakor a nép, amely az ország minden részéből összegyűlt az ünnepre, az Olajfák hegyére tódult, és amint csatlakoztak a Jézust kísérő sokasághoz, megragadta őket az óra ihletése, és hozzájárultak ahhoz, hogy még hangosabban zengjen a kiáltás: „Áldott, aki az Úr nevében jön!” [Máté 21:9.] Hasonlóképpen a hitetlenek is, akik az adventista összejövelekre tódultak—egyesek kíváncsiságból, mások pusztán gúnyolódni—megéreztek a következő üzenetet kísérő meggyőző erőt: „Ímé, jön a Vőlegény!”” Spirit of Prophecy, 4. kötet, 250.

Jézus Krisztus Jelenése az a végső üzenet, amely az utolsó napokban felnyitattik, és magában foglalja a harmadik jaj Iszlámját. Amikor Krisztus, aki a felnyitott üzenet, bevonult Jeruzsálembe, és ezáltal előképezte az utolsó napok éjféli kiáltását, egy „szamáron” vitetett (az Ő üzenete vitetett). Krisztus igazságának végső üzenetét az Iszlám hordozza.

Az iszlám vad ember volt, az is, és az is marad, amint azt a vad arab szamár szemlélteti; és bárki, aki látni akarja (és sokan vannak, akik nem akarnak látni), könnyen „felismerheti”, hogy a hadviselés, amelyet most az iszlám folytat, vad örület. Az öngyilkosság elkövetésére való készség,

abban a hitben, hogy a túlvilágon valamilyen nagy szexuális jutalom vár, sátáni örület. Az iszlám első említése azonosította, hogy az iszlám vad ember lesz.

Az iszlám hadviselése az egész emberiséget egybegyűjti, hogy megvívja a harmadik jaj fokozódó hadviselését. Az iszlám annak prófétai logikája, miként valósul meg az egyvilágkormány, és a globalisták azt tanítják, hogy a második világháború után szándékosan telepítették vissza a zsidókat Izrael földjére, hogy felhasználhassák az iszlám ősi gyűlöletét a zsidók iránt egy harmadik világháború kirobbantására. A globalisták hiszik, és évtizedek óta tanítják, hogy egy harmadik világháborúra lesz szükségük ahhoz, hogy létrehozzák egyvilágkormányukat. A globalisták romlott indítékai, amint azt saját szavaikkal kifejtik, illeszkednek az iszlám bibliai szerepéhez.

Talán Ismáel prófétai DNS-ének leg súlyosabb eleme abban a versben található, ahol először említetik meg: az a tény, hogy az ő szelleme, amely egy „vadszamar ember” szelleme, „minden testvérének színe előtt lakik”. Az az elképzelés, hogy a harmadik Jajban csupán a radikális iszlám bizonyos szektái lesznek érintettek, nincs összhangban Isten Igéjével. Az a közkeletű, politikailag korrekt nézet, hogy minden vallási irányzatban akad néhány rossz alma, és hogy a muszlim vallás többsége békeszerető polgárokból áll, sem a saját szent könyvükkel, sem a Bibliával nem egyezik meg.

A Korán azt tanítja, hogy Allah minden követőjének kötelessége az egész világot a saria törvényével összhangba hozni, és az iszlám első említése a Genézis könyvében arra azonosít, hogy Izmael „vadember” szelleme jelen lesz az iszlám minden követőjében. A Korán közvetlenül arra tanítja híveit, hogy színleljenek tisztességet, amikor olyan területeken élnek, ahol még nincs lehetőségük arra, hogy vallási uralmukat a lakosságra kényszerítsék, hasonlóan a katolicizmushoz.

A júdai próféta akkor szállt szembe Jeroboámmal, amikor annak királysága először felállított. A hitehagyott protestantizmus 1844-ben kezdődött, és azonnal szembetalálta magát a millerita adventizmussal, amely belépett a Szentek Szentjébe, és felfedezte Isten törvényét, beleértve a hetednap szombatot is. A millerita adventizmusnak — amint azt Jeremiás jelképezi — azt mondatott, hogy térjen vissza Istenhez, de soha ne térjen vissza a „csúfolódók gyülekezetébe”. A júdai prófétának azt mondatott, hogy ne térjen vissza ugyanazon az úton, amelyen jött, és ne egyék, se ne igyék a bételi hazug próféta ételéből és italából, de ő mégis ezt tette. A júdai próféta halála jelképesen két jelkép közé helyeztetett, amelyek a pápaságot és az iszlámot ábrázolták. A laodiceai adventizmus nem képes meglátni e két igazságot, mert 1863-ban saját lelki szemeit vágta ki, és megkezdte ama drágakövek és azon módszertan elfedésének folyamatát, amelyet William Miller alkalmazott annak érdekében, hogy az adventizmus alapjait hamis érmékkel és drágakövekkel, valamint a hitehagyott protestantizmus és a katolicizmus módszertanával állapítsa meg.

A „piszkot leseprő Férfi” most söpri padlóját, helyreállítja a drágaköveket, és Millernek adja azokat, hogy asztalára helyezze őket; az adventizmust azonban megvakítja az a hit, hogy ők a maradék nép, akiket 1844-ben az Ő népeként támasztott fel.

És ne gondoljátok, hogy ezt mondhatjátok magatokban: Ábrahám a mi atyánk; mert mondom néktek, hogy Isten ezekből a kövekből is támaszthat fiakat Ábrahámnak. Most pedig már a fejsze is a fák gyökerére vettetett: azért minden fa, amely nem terem jó gyümölcsöt, kivágatik,

és tűzre vették. Én ugyan vízzel kereszteltek titeket megtérésre: de aki utánam jön, erősebb nálamnál, akinek saruját hordozni sem vagyok méltó: ő Szentlélekkel és tűzzel keresztel majd titeket; akinek szórólapátja kezében van, és teljesen megtisztítja szérűjét, és csűrbe takarítja gabonáját; a polyvát pedig megolthatatlan tűzzel égeti meg. Máté 3:9–12.

A laodíceai adventizmus kiköpetik az Úr szájából, kivéve azokat az egyéneket, akik esetleg megtérnek. A laodíceai adventizmust ugyanabba a sírba kell temetni, amelyben azok az egykori szövetségi néphez tartozók nyugszanak, akik elutasították Miller üzenetét, mert ők immár szintén egykori szövetségi nép a száznegyvennégyezerhez viszonyítva. Az 1863-as lázadást az a próféta szemlélteti, aki Júdából jött, és aki Jósias királyról szóló jövendölést is hátrahagyott.

E tanulmányt a következő cikkben folytatjuk.

„Ahelyett, hogy a világhoz válnánk hasonlónak, egyre inkább el kell különülnünk a világtól. Sátán összefogott az egyházakkal, és továbbra is össze fog fogni velük, hogy mesteri erőfeszítést tegyen Isten igazsága ellen. Mindaz, amit Isten népe azért tesz, hogy betörést érjen el a világban, határozott ellenállást fog kiváltani a sötétség hatalmaiból. Az ellenség utolsó nagy küzdelme a legelszántabb lesz. Ez lesz az utolsó csata a sötétség hatalmai és a világosság hatalmai között. Isten minden igaz gyermeke bátran fog harcolni Krisztus oldalán. Akik ebben a nagy válságban megengedik maguknak, hogy inkább a világ oldalán álljanak, mint Istenén, végül teljesen a világ oldalára helyezik magukat. Akik összezavarodnak az ige megértésében, akik nem látják meg az antikrisztus jelentését, bizonyosan az antikrisztus oldalára fognak állni. Most nincs idő arra, hogy a világhoz idomuljunk. Dániel a maga sorsrészében és a maga helyén áll. Dániel és János próféciait meg kell érteni. Magyarazzák egymást. Olyan igazságokat adnak a világnak, amelyeket mindenkinek meg kell értenie. Ezeknek a próféciaoknak bizonyosságul kell lenniük a világban. E végső napokban való beteljesedésük által önmagukat fogják megmagyarázni.”

„Az Úr kész megbüntetni a világot annak hamisságáért. Kész megbüntetni a vallási testületeket azért, mert elutasították a nekik adott világosságot és igazságot. A nagy üzenetet, amely az első, a második és a harmadik angyal üzenetét egyesíti, el kell juttatni a világhoz. Ennek kell munkánk terhének lennie. Akik valóban hisznek Krisztusban, nyíltan összhangba hozzák életüket Jehova törvényével. A szombat a jel Isten és az Ő népe között, és nekünk a szombat megtartása által láthatóvá kell tennünk, hogy összhangban állunk Isten törvényével. Ennek kell lennie a megkülönböztető jegynek Isten választott népe és a világ között. Sokat jelent hűnek lenni Istenhez. Ez magában foglalja az egészségreformot. Azt jelenti, hogy étrendünknek egyszerűnek kell lennie, hogy mindenben mértékleteseknek kell lennünk. Az asztalokon oly gyakran látható sokféle étel nem szükséges, sőt rendkívül ártalmas. Az elmét és a testet a lehető legjobb egészségi állapotban kell megőrizni. Csak azokat szabad felelősségteljes megbízatásokra kiválasztani, akiket Isten ismeretére és félelmére neveltek. Azokat, akik régóta az igazságban vannak, mégsem tudnak különbséget tenni az igazság tiszta elvei és a gonoszság elvei között, akiknek az igazságosságra, irgalmasságra és Isten szeretetére vonatkozó értelme elhomályosult, fel kell menteni a felelősség alól.”

„Istennek fontos tanulságai vannak, amelyeket népének meg kell tanulnia. Ha e tanulságokat korábban megtanulták volna, ügye ma nem ott tartana, ahol most tart. Egy dolgot meg kell

tenni. Az igazságot nem szabad visszatartani a lelkesektől vagy a felelős tisztségben levő emberektől attól való félelemből, hogy magunkra vonjuk nemtetszésüket. Intézményeinkhez olyan férfiaknak kell kapcsolódniuk, akik szelídséggel és bölcsességgel hirdetik majd Isten teljes akaratát. Isten haragja fellángolt azok ellen, akik testi biztonságban és hiúságban megvetést tanúsítottak az ő vezetése iránt. Veszélyeztetik az ügy jólétét.”

„Minden hamis út csalás, és ha abban kitartanak, végül pusztulást hoz. Így az Úr megengedi, hogy azok, akik hamis terveket követnek, elvesszenek. Éppen akkor, amikor dicséret és hízelgés hangja hallatszik, hirtelen pusztulás következik be. Vannak olyanok, akik annak ellenére, hogy tudnak a másokat hűtlenségük miatt ért megrovásról, elfordulnak az intéstől. Ezek kétszeresen bűnösök. Ismerték az Úr akaratát, és nem cselekedték azt. Büntetésük bűnük mértékéhez lesz arányítva. Nem hallgattak az Úr szavára.” Kress Collection, 105, 106.